

ในแสงสุดท้ายของวัน

ยูจิน โอ. เคลลี เสียชีวิตเมื่อวันที่ 10 กันยายน พ.ศ. 2548 เขาใช้ช่วงหนึ่งร้อยวันก่อนตายเขียนหนังสือ

เขาอายุห้าสิบสอง เป็นประธานบริษัทและซีอีโอของบริษัทการบัญชีที่มีพนักงานสองหมื่นคน เขาทำงานที่นี่มานานสามทศวรรษ อยู่ตรงจุดสูงสุดของชีวิตและการงาน ที่เขาบอกว่า "เปี่ยมด้วยพลัง ยืนหยัดอย่างไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย และจวน ๆ จะเป็นอมตะ"

แต่จุดสูงสุดของเขาก็กลายเป็นจุดสิ้นสุด เมื่อหมอพบว่าเขาเป็นมะเร็งสมองขั้นสุดท้าย หมอบอกว่าเขาจะอยู่ได้อีกราวร้อยวัน ยูจินรู้ว่า เขาจะอยู่ไม่พ้นฤดูร้อนนั้น

ยูจินเป็นนักบัญชี นักธุรกิจ นักวางแผน เขาเป็นนักจัดการที่ทำงาน
อย่างเป็นระบบมาตลอดชีวิต ดังนั้นแม้การเดินทางไปสู่ความตาย ก็ยัง
ต้องการให้มันจบอย่างดีที่สุด

เขาต้องการเป็นนายเหนือวิธีการตายของเขา

เขาบอกว่า "แม้ผมเชื่ออย่างยิ่งว่า การจัดการแบบธุรกิจสำคัญ
ในช่วงสุดท้ายของชีวิต แต่มันออกจะพิกลที่ผมพยายามเป็นฮีโร่ของ
ความตายของผมเอง..."

"ผมถามตัวเองสองข้อ วาระสุดท้ายของชีวิตจำเป็นต้องเป็นเรื่องเลว
ร้ายจริงหรือ? และเราสามารถทำให้มันเป็นประสบการณ์ที่มีคุณค่าและ
เป็นเรื่องเป็นราวจริง ๆ กระทั่งเป็นช่วงเวลาที่ดีที่สุดในชีวิตได้หรือไม่?"

คำตอบของเขาคือ "ไม่" และ "ได้" ตามลำดับ

เพื่อที่จะได้มองทุกอย่างชัดเจนขึ้น เขาเขียนรายการที่ต้องทำ
นั่นคือจัดการเรื่องพินัยกรรม การเงินให้เรียบร้อย และใช้ชีวิตอยู่กับ
ปัจจุบันขณะ และสร้างทุก ๆ ปัจจุบันขณะให้มีคุณค่า

เขานั่งที่โต๊ะอาหารในบ้าน นั่งเขียนรายการ "สิ่งที่ต้องทำ"

เขายังจำคำของ เฮนรี วาดสเวิร์ธ ลองเฟลโล ได้ "ไม่มีความตาย
หรือ สิ่งที่คุณเหมือนความตายคือการเปลี่ยนถ่าย"

นี่ตรงกับปรัชญาพุทธที่มีได้มองความตายเป็นจุดสิ้นสุด ความ
ตายเป็นเพียงความเปลี่ยนแปลงของชีวิตอีกขั้นหนึ่งเท่านั้น

เขาวางแผนงานศพ และเริ่มบอกลาเพื่อน ๆ และญาติพี่น้อง บาง
ครั้งเขาก็ลาเพื่อนโดยการเดินไปด้วยกันในสวน

เขานั่งสมาธิทุกเช้าเพื่อให้ใจสงบ แล้ววันหนึ่งในห้วงยามที่จิตของเขา
ดึงสู่ความสงบนิ่ง เขาบอกคอร์รีน ภรรยาของเขาว่า "ผมอยากเขียน
หนังสือเกี่ยวกับความตายของผม ผมอยากแบ่งปันประสบการณ์ทาง
จิตวิญญาณของการเดินทางครั้งนี้แก่คนอื่น ๆ "

และแล้ว นับจากเวลานั้นจนถึงสัปดาห์สุดท้าย เขาก็เริ่มเขียน

เขาเริ่มมองชีวิตด้วยมุมมองที่ไม่เคยมองมาก่อน

ช่วงราวหนึ่งร้อยวันนั้น เขาทำงานร่วมกับภรรยาและนักเขียนคนหนึ่งชื่อ แอนดรูว์ โปสต์แมน เพื่อร้อยเรียงความพยายามของเขาในการเผชิญหน้ากับความตายอย่างสดใสและมีความหวังที่สุดเท่าที่จะทำได้

สุขภาพของเขาเสื่อมลงเรื่อย ๆ การมองเห็นเริ่มพร่ามัว ลายมือของเขาเขียนหวัดมากจนอ่านแทบไม่ออก แม้แต่การทำสิ่งง่าย ๆ ในชีวิตประจำวันกลายเป็นเรื่องยากเข็ญ ความจำเริ่มรวน พุดไม่ชัด แต่งานเขียนก็ดำเนินต่อไป

ชื่อหนังสือคือ *Chasing Daylight : How My Forthcoming Death Transformed My Life* คำว่า Chasing Daylight มีนัยถึงการเล่นกอล์ฟ กีฬาที่เขาชอบ การเล่นกอล์ฟในลำแสงสุดท้ายของวัน ช่วงยามที่แสงกำลังจะหมด แต่ต้องเล่นเกมที่เหลือให้จบ มีความหมายถึงสิ่งที่มนุษย์ควรกระทำให้จบก่อนสิ้นแสง

คำแนะนำของเขาง่าย ๆ นั่นคือเผชิญหน้ากับความตายของคุณล่วงหน้า เขาอยากให้คนที่ยังไม่ตายเข้าใจคุณค่าของชีวิตเช่นที่เขาเข้าใจในช่วงสุดท้ายของชีวิต แม้จะสั้น แต่ไม่ซ้ำเกินไป

อย่างที่นักเขียน จอนาธาน สวิฟท์ บอกไว้ "ขอจงใช้ชีวิตทุก ๆ วันในชีวิตของท่าน"

ยูจีน โอ. เคลลี เสียชีวิตเมื่อวันที่ 10 กันยายน พ.ศ. 2548 หนึ่งร้อยวันหลังจาก 'คำสั่งประหาร' ทว่าเป็นช่วงหนึ่งร้อยวันสุดท้ายที่มีคุณค่าอย่างไม่น่าเชื่อ

ลำแสงสุดท้ายของวันอาจจะสั้น แต่หากรู้จักใช้ มันก็ยาวและให้ความสว่างมากพอกระทำเรื่องตามฝันได้